Privește-mă cu ochii minții sau chiar cu privirea reală

On Iunie 27, 2022

Numai observând și imortalizând elementele aparent separate ale realității, artistul poate scoate la iveală o înțelegere din ce în ce mai cuprinzătoare a Totului.

Cine a deslușit taina marii științe, va avea și infinitul de partea lui. Acest lucru se poate constata ușor, atât de ușor, numai privind o frunză de culoarea smaraldului, unică printre alte frunze din același copac. Or dacă cercetăm cu atenție această frunză, cu acei ochi care rețin imaginile și recunosc priveliștile, fără a o confunda cu simpla reprezentare a unei imagini din natură, și dacă i-am acorda proprietatea ochiului de a vedea și distinge formele obiectelor, dimensiunile acestora și alte detalii, vom constata că ea devine un câmp de explorare a mediului înconjurător.

A privi această frunză ca pe o carte deschisă vederii, *une ligne directrice dans la réalisation du dessin* , este un proces cu atât mai complex cu cât fondul perceptiv al receptorului este mai dezvoltat, mai ales că ea poate fi particularizată sub aspectul constituirii unui fond de acord emoțional care nu execută o presiune interioară pronunțată asupra proceselor intelectuale. În acest context, să ne gândim la faptul că o frunză nu este doar un mijloc de explorare a câmpului vizual, ci poate fi o entitate de ordin rațional, comunicațional și informațional.

Dar ce vede o frunză când stă alături de alte frunze? Ce vede o frunză prin intermediul frunzelor de lângă ea? Ce vede o frunză când se lăsă purtată pe aripile vântului? Mai ales, ce vede o frunză când privește în jurul ei nu cu ochii, ci mai degrabă cu mintea, cu urechile, cu sufletul, filtrând realitatea prin gândurile unui artist care folosește mediul pictural pentru a crea reprezentări abstracte ale unor amintiri imaginare?

Leadership: Poți să creezi un conținut vizual care să vizeze reprezentările realității, așa încât să afli lucruri noi despre semnificațiile simțurilor care au impact major asupra a ceea ce se întâmplă în jurul tău?

Voi pleca de la ideea că însăși frunza se constituie ca un fapt de memorie vizuală într-o imagine de esență spațio-temporală, efectuând asupra datelor furnizate de simțuri o analiză de impact asupra mediului înconjurător. Ochii nu uită niciodată ceea ce rămâne în suflet, ca o palidă amintire a ceea ce a fost cândva. Iar artistul știe acest lucru, că o frunză vede dintr-un anumit unghi o persoană care trece prin fața ei, pe când o altă frunză din același copac vede ceea ce nu apare în ochii celorlalte frunze, și în fiecare zi alți oameni trec prin fața copacului plin cu frunze, și multe alte lucruri se arată vederii în mod diferit. Nu-i așa?

Este departe de mine gândul de a pretinde oricărei analize să facă disecția realității, recompunând o imagine și discutând-o ca pe un tot unitar. Dar, fiind conștient că materia interacționează prin intermediul unor forțe instantanee de la distanță, nu doar din apropiere, voi considera că o frunză simte totodată vibrația energetică a fiecărei culori, a fiecărui lucru, a fiecărei ființe ce pătrunde în câmpul ei vizual.

S-o spun altfel. Materia interacționează prin intermediul unei vederi mistice, a unei vederi care depășește în toate direcțiile unghiul de valabilitate al proiecției unei succesiuni de imagini în mișcare. Iar dacă frunza este formată din aceeași materie din care sunt compuse celelalte elemente ale lumii, și dacă ea se adresează unei singure entități din scena pe care o derulează vederea, atunci subiectul imortalizat poate pătrunde într-o lume de mistere, simboluri și corespondențe cosmice.

Leadership: Poți creezi o imagine cuprinzătoare din entități autonome, așa încât ea să prindă viață cu ajutorul unei vederi ce reunește, la rândul ei, alte vederi?

Numai artistul vede ceea ce alții pot abia întrezări, fiindcă numai el știe să vadă o imagine prin ochii unei frunze, mai ales dacă acești ochi acoperă în câmpul de vizibilitate fiecare aspect al unei realități care se cere descrisă fără nici o umbră de disimulare. Bineînțeles că în ajutorul vederii artistului sare o altă vedere ce reunește, la rândul ei, alte vederi. Abia după această activitate mentală de constatare, înțelegere și judecare a unor stimuli veniți din exterior, cu ajutorul receptorilor senzoriali, artistul are posibilitatea de a recompune imaginea și a o discuta ca pe un tot unitar.

Aș vrea să încerc ceva nou. Aș vrea să deslușesc mesajul unei frunze, să fiu factorul declanșator al vederii ei, să-i reglez poziționarea în spațiu atunci când este purtată de vânt, cu mult înainte ca ea să simtă mângâierea pământului. Chiar dacă chipul ei este contorsionat de suferință, anunțând cu o voce sfâșiată că o doare îngrozitor sufletul părăsind ramurile copacului și lăsându-se pradă vântului, ea poate ajunge mai ușor în apropierea vederii pictorului care știe să dezvăluie ceea ce alții nu pot să vadă.

Mai mult decât atât, am hotărât să-mi extind orizontul realității încercând să-mi dau seama ce vorbește un muc de țigară scăpat pe trotuar, cu o frunză atinsă de picăturile reci ale ploii pe care soarele se străduie să le dea uitării. Care este miza unei asemenea comunicări, din prisma unui observator al materiei fizice? Căci, da, am capacitatea de a suscita multiple asociații și reprezentări de tip imaginativ.

În fond, mă adresez unei singure opere eligibile pentru a fi constituită ca garanție a absolutului și a talentului meu de artist. Accentuez acest lucru deoarece artistul vede numai ceea ce dorește să observe, transpunând în lucrare numai ceea ce se arată ca entitate omniprezentă într-un dialog despre natura ascunsă a comunicării dintre elemente. Numai astfel, observând și imortalizând elementele aparent separate ale realității, el poate scoate la iveală o înțelegere din ce în ce mai cuprinzătoare a Totului.

În câmpul leadershipului putem introduce variabila "creație" dacă reușim să acordăm o atenție deosebită capacității artistului de a detecta cu simțul vederii acea realitatea dintre realități, și de a o transforma într-o senzație percepută ca imagine.

În timp ce priveam o frunză cu un sentiment de simpatie, ca pe o operă a creației lui Dumnezeu, un glas din off mi-a răsunat în minte: "Privește-mă cu ochii minții sau chiar cu privirea reală dacă vrei să te inițiezi în domeniul picturii".

Cine aude și dă ascultare acestui glas lăuntric, care este cel mai de preț dar făcut de natură, va găsi în el un ghid excelent pentru stăpânirea artei. Nu uitați că simțul văzului, instrumentul puterii de a înțelege relația estetic-ideatic, reprezintă cea mai mare comoară a artistului.

Source: https://neculaifantanaru.com/priveste-ma-cu-ochii-mintii-sau-chiar-cu-privirea-reala.html